

VÅGEN VIDARE DAGBOK TORSDAG

ÖKEN

Jørgen Thaarup inledde årskonferensens bibelstudieserie med en rejäl ökenvandring. Öken – smärtan – där vi bara möter oss själva. Hesekiel fick bli utgångspunkt och guide.

Anden leder oss ut ur öknen, slog Jørgen fast. Frågan är bara vilket ledarskap Anden använder sig av i denna process.

I hundra år har Metodistkyrkan i Sverige krympt. Så stora som vi var 1909 har vi aldrig varit sedan dess. Eller så många. Under tider av krig och umbäranden har vi krympt. Under tider av förlöjligande och förföljelse har vi krympt. Under tider av depression och fattigdom har vi krympt. Under vargavintrar och missväxtperioder har vi krympt. Under tider av återhämtning och välmående har vi krympt. Under tider av väckelse och socialt engagemang har vi krympt. Under tider av socialisering och nytänkande har vi krympt. Trots samarbetsavtal med än den ena och än den andre, trots all respekt vi åtnjuter, trots våra vackra kyrkor och stolta teologi, trots alla våra sånger, lekfolk och fantastiska predikanter. Trots allt har vi krympt.

Hur tar vi oss ut ur öknen? Vi kan kanske ta ett steg till på den vandring vi gått i hundra år? Vem vet där framme kanske det ändå gömmer sig en oas. Vi kanske kan ta och vända om och söka oss nya vägar trots att tiden känns väldigt knapp? Vi kanske kan...

Vi kanske kan stanna till en stund, betrakta oss själva och varandra där vi står i torken, ingjuta lite mod och hopp trots allt och försöka hitta tillbaka till den kärlek som en gång var Jesu lärjungars viktigaste vittnesbörd. En och en orkar vi inte ut ur detta. Tillsammans möjligtvis, men då krävs det nog att vandringen börjar nu och att vi gör den tillsammans.

Tomas Boström

